

משוחרר להמצאה
חתימה

בבית המשפט העליון

בג"ץ 413/13

בג"ץ 1039/13

לפני: כבוד המשנה לנשיא מי נאור

העותרים ב-בג"ץ 413/13: 1. מוחמד מוסא שחאדה אבו עראם ו-107 אח'
2. האגודה לזכויות האזרח בישראל

העותרים ב-בג"ץ 1039/13: 1. מוחמד יונס ו-142 אח'

נגד

המשיבים ב-בג"ץ 413/13 וב-
בג"ץ 1039/13:

1. שר הביטחון
2. מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון

בקשה מטעם העותרים ב-בג"ץ 413/13 להורות למשיבים להגיש את תגובתם

כשם העותרים ב-בג"ץ 413/13: עו"ד תמר פלדמן

החלטה

1. תיק זה הועבר אלי היום.

2. לפניי בקשה להורות למשיבים להגיש תגובה מקדמית בהקדם האפשרי ולכל המאוחר היום (7.7.2013).

השתלשלות ההליכים הרלוונטית

3. כפתח הדברים אקדים ואומר כי אין דעתי נוחה מלוח הזמנים שנוצר להגשת תגובה מטעמם של המשיבים בהליך זה.

4. עניינן של העתירות שבכותרת, בתמצית, בבקשות העותרים כי בית משפט זה יורה למשיבים לבטל את צו סגירת שטח מס' 99/6/ס', התשנ"ט-1999 מיום 5.1.1999, המורה על סגירתו של שטח האש המכונה שטח אש 918 (להלן – צו סגירת השטח ו-שטח האש, בהתאמה); להימנע מהעברת העותרים בכפייה מבתיהם בכפרים אשר כשטח האש; ולהסדיר את מגוריהם של העותרים ובני משפחותיהם בשטח האש.

5. ביום 16.1.2013 הורה בית משפט זה (השופט ס' ג'ובראן) למשיבים ב-בג"ץ 413/13 להגיש תגובה מקדמית בתוך 60 ימים. באותה החלטה ניתן צו ביניים ארעי לפיו על המשיבים להימנע מלהעביר בכפייה את העותרים ובני משפחותיהם מבתיהם בכפרים אשר כשטח האש, וזאת עד למתן החלטה אחרת. ביום 28.1.2013 הגישו העותרים בקשה על פי פקודת ביזיון בית משפט, בטענה כי המשיבים מפרים את צו הביניים. נקבע כי בקשה זו תובא בפני הרכב כהקדם.

6. ביום 27.2.2013 אוחד הדיון ב-בג"ץ 413/13 עם בג"ץ 1039/13 (השופט ח' מלצר, החלטה מיום 27.2.2013). כן נקבע כי המשיבים ב-בג"ץ 1039/13 יגישו תגובה מקדמית לעתירה עד ליום 5.3.2013. מועד זה הוארך בהמשך עד ליום 21.3.2013. ביום 14.3.2013 הורה בית המשפט כי צו הביניים הארעי שניתן ב-בג"ץ 413/13 יחול גם על העותרים ב-בג"ץ 1039/13.

7. המשיבים הגישו תגובה מקדמית מאוחדת לשתי העתירות ביום 24.3.2013. ואולם, בהתייחס לסעדים העיקריים המבוקשים בעתירות – אשר הופנו כנגד צו סגירת השטח וכנגד העברת העותרים בכפייה משטח האש – לא הגיבו המשיבים לגוף העניין, אלא טענו כגוף התגובה כי הם טרם השלימו את הבדיקות הנדרשות וכי הם "נכונים" להגיש לגבי סעדים אלה תגובה מקדמית "משלימה" בתוך 90 ימים.

8. לא ניתנה החלטה המתירה למשיבים להגיש, כפי שביקשו בגוף התגובה, תגובה מקדמית "משלימה" בתוך 90 ימים. דיון בעתירות נקבע ליום 29.5.2013. לפני הדיון הגישו העותרים בשתי העתירות בקשה מוסכמת לדחיית מועד הדיון. הטעם לבקשה היה כי המשיבים טרם הגישו תגובה עניינית לעתירות. כן ביקשו העותרים כי הדיון בבקשה על פי פקודת ביזיון בית משפט יתקיים באותו מועד שייקבע לדיון בעתירות גופן. המשיבים הסכימו לבקשה לדחיית מועד דיון אך ביקשו כי הדיון יידחה בחודש ימים לפחות, וזאת על מנת לאפשר להם להשלים את כלל הבדיקות הנדרשות לצורך הגשת התגובה המשלימה לעתירות.

9. הבקשה לדחיית מועד דיון התקבלה (הנשיא א' גרוניס), ובהמשך נקבע דיון בעתירות ליום 15.7.2013.

10. עתה מועד הדיון קרוב והמשיבים טרם הגישו תגובה לגוף הסעדים העיקריים שהתבקשו בעתירות. מכאן בקשת העותרים ב-בג"ץ 413/13 שלפניי, להורות למשיבים להגיש את תגובתם "המשלימה" בהקדם האפשרי ולכל המאוחר היום, ה-7.7.2013 (להלן – הבקשה). לטענת העותרים בבקשה, בית משפט זה הורה למשיבים להגיש תגובה מקדמית לעתירות עד לחודש מרץ 2013, ולא ניתנה להם הארכת מועד נוספת להגשת תגובה מקדמית בנוגע לסעדים העיקריים שהתבקשו בעתירה. עוד טענו העותרים כי הם פנו למשיבים בבקשה שיקדימו את תגובתם, אך האחרונים הכהירו כי ככוונתם להגיש את תגובתם עד שלושה ימים לפני מועד הדיון, בהתאם לתקנה 7(ב1) לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984 (להלן – תקנות בג"ץ). לטענת העותרים, העתירות שבנדון הינן מורכבות מבחינה עובדתית ומשפטית, ואין זה ראוי כי יקבלו את התייחסותם המהותית של המשיבים לעתירות שלושה ימים בלבד לפני מועד הדיון.

11. תגובתם של המשיבים לבקשת העותרים הובאה בגוף הבקשה. המשיבים טענו כי על פי תקנות בג"ץ הם רשאים להגיש את תגובתם עד שלושה ימים לפני מועד הדיון, וכי הם נערכו להגשת תגובתם בהתאם לכך. עם זאת, טענו המשיבים, ככל שהעותרים ירצו בכך, אין מניעה מבחינת המשיבים לדחות את מועד הדיון, ואף להתחייב לכך שתגובת המשיבים תוגש עד 10 ימים לפני המועד החדש שייקבע.

הכרעה

12. תיארתי את השתלשלות ההליכים בתיק זה בפירוט. המוצע על ידי המשיבים אינו מביא בחשבון די הצורך את זכויות העותרים להתכונן לדיון כראוי.

13. בית משפט זה הורה למשיבים להגיש תגובה מקדמית לעתירות עד לחודש מרץ 2013. ואולם, במסמך הנושא כותרת תגובה מקדמית בחרו המשיבים, על דעת עצמם ומבלי להגיש בקשה נפרדת להארכת מועד, שלא להתייחס לגופם של דברים אלא טענו בגוף המסמך כי הם זקוקים ל-90 ימים נוספים.

14. ראשית אבהיר כי אין לכלול בגוף מסמך שעל פניו נראה כתגובה, גם בקשה להארכת מועד. בקשה כזו צריכה להיות נפרדת. מעבר לכך, בשום שלב לא ניתנה למשיבים ארכה נוספת להגשת תגובה מקדמית מטעמם, וממילא לא ניתן להם היתר להגשת תגובה מקדמית "משלימה". בנסיבות אלה, המשיבים אינם יכולים לטעון כי לפי תקנה 7(כ1) לתקנות כג"ץ הם "רשאים" להגיש את תגובתם לשניים מהסעדים העיקריים בעתירה עד שלושה ימים לפני מועד הדיון. גם אין זה ראוי בנסיבות שתוארו כי העותרים יקבלו את תגובתם של המשיבים שלושה ימים לפני מועד הדיון.

15. הדברים התגלגלו כפי שהתגלגלו וכעת, ימים ספורים לפני הדיון טרם התקבלה תגובה לגופם של שניים מהסעדים העיקריים המבוקשים בעתירות. משהגענו עד הלום והמשיבים אינם ערוכים להגשת תגובה מטעמם באופן מיידי, אין מנוס מדחיית מועד הדיון בשתי העתירות. יחד עם זאת, משהבהירו המשיבים כי יגישו את תגובתם לעתירות 3 ימים עובר למועד הדיון, הקבוע עתה כאמור ליום 15.7.2013, למצער יש לחייבם לעשות כן.

16. המשיבים יגישו תגובה מטעמם לעתירות עד ליום 12.7.2013, כפי שהתחייבו ומצופה מהם שלא להגיש בקשות נוספות להארכת מועד. הדיון הקבוע ליום 15.7.2013 בעתירות – מבוטל. המזכירות תקבע מועד חדש מיידי לאחר הפגרה.

ניתנה היום, כ"ט בתמוז התשע"ג (7.7.2013).

המשנה לנשיא